

„SUCCULENTA“
 MAANDBIAD VAN DE NEDERL-VEREENIGING VAN VETPLANTENVERZAMELAARS
 OPGERICHT 16 JUNI 1919 - GOEDGEKEURD BIJ KONINKL. BESLUIT VAN 15 SEPT. 1927.

Stukken voor de Redactie te zenden vóór den 15en der maand aan: G. D. DUURSMA, Achter de Hoven 114 bis, LEEUWARDEN.	Redactie: G. D. DUURSMA. J. M. VAN DEN HOUTEN. Girorekening No. 133550 - HEESCH bij Oss.	Alle correspondentie te richten aan het Secretariaat Adres: Mej. M. C. KARSTEN, TERBORG.
Hoofdbestuur: CHR. DE RINGH, <i>Voorzitter</i> , Hilversum, van Ostadelaan 23; Mej. M. C. KARSTEN, <i>Secretaresse</i> , Terborg; S. P. C. VAN ROMUNDE, <i>Penning- meester</i> , Heesch bij Oss; G. D. DUURSMA, Leeuwarden, Achter de Hoven 114 bis; J. M. VAN DEN HOUTEN, Rotterdam, Mathenesserlaan 364.		

EEN NIEUWE ZUID-AFRIKAANSCH EUPHORBIA.

Van den heer G. A. Frick kreeg ik een exemplaar benevens een photo toegezonden van een Zuid-Afrikaansche *Euphorbia*, dewelke hij niet vermocht te determineeren. Bij nader onderzoek is mij gebleken, dat we hier inderdaad met een nieuwe soort te doen hebben, en is het mij een groot genoegen deze naar den heer Frick te noemen. Hieronder laat ik een beschrijving van de plant volgen.

Euphorbia Frickiana N. E. Br.

(met afb.)

Plant succulent, 25—30 m.M. hoog. Wortelstok bijna geheel in den grond ingegraven, ongeveer 5 c.M. lang en 2 c.M. in diameter, dragend aan zijn top een aantal vlak neerliggende of omhooggerichte takken of stammetjes, die 25—45 m.M. lang en 12—15 m.M. dik zijn, voorts 5—6-ribbig, groen van kleur en kaal; ribben ongeveer 3 m.M. breed, duidelijk uitstekend, stomp, getand en voorzien van een dwarsgroeve tusschen elk paar tanden, 1) welke laatsten 2—3 m.M. uiteenstaan, zeer kort en stomp en in den beginne gekroond zijn met één enkel rudimentair, deltavormig, spitstoeloozend, 1 m.M. lang blaadje.

Dorens (blijvende bloemstelen!) schaarsch, alleenstaand, eenigszins slap, 3—6 m.M. lang, kaal, grijs. Bloemstengels tot 6 m.M. lang, kaal, onvertakt, éénbloemig en bezet met eenige rudimentaire

1) Die tanden zijn eigenlijk de bladvoeten of podariën.

blaadjes van 1—2 m.M. lengte. Omwindsel (involucrum) ongeveer 3 m.M. in diameter, kaal; honigklieren ongedeeld, eenigszins niervormig, kanariegeel.

De zeven omwindsels, die onderzocht werden, bleken allen zonder uitzondering enkel en alleen manlijke bloempjes te bevatten, zoodat deze soort waarschijnlijk éénslachtig is.

Zuid-Afrika. Riversdale Division, in de Kleine Karroo. Ontdekt door mevr. E. Ferguson. die de plant zond aan mevr. D. van der Bijl. die ze op haar beurt aan den heer Frick doorstuurde.

Deze plant lijkt eigenlijk op geen enkele andere mij bekende soort, echter is ze naar het mij voorkomt nauwer verwant aan *E. aggregata* Berger dan aan eenig andere soort. Ze verschilt van laatstgenoemde door haar geringere grootte, 5—6-ribbige stammetjes (in plaats van 7—9-) en kale stelen of dorens, die bij deze soort een minder stijven en stekeligen indruk maken dan bij de aanverwante vormen. Overigens schijnt ze wel de meest dwergachtige soort te zijn van de groep waartoe ze behoort.

N. E. BROWN. A.L.S.

(Vertaling: M. K.)

Kew, Engeland.

Euphorbia Frickiana N. E. Br. spec. nov.

Naar een photo ontvangen van G. A. Frick. Los Angeles

DE ONTDEKKING VAN EUPHORBIA FRICKIANA.

In een zending van vier exemplaren van *Euphorbia pseudoglobosa*, door mij uit Zuid-Afrika ontvangen van mevr. D. van der Bijl, die de planten toegezonden had gekregen van mevr. E. Ferguson (*E. pseudoglobosa* komt n.l. niet voor in de streek nabij de Great Brakriver waar mevr. van der Bijl woont) bemerkte ik dat één plant met dorens gewapend, in het bezit van ribben met duidelijk uitstekende tanden en voorts gekarakteriseerd was door een losse groeiwijze met meer langgerekte takken (stammetjes) en hierdoor dus duidelijk verschilde van de drie andere importplanten en van Rudolph Marloth's beschrijving van *E. pseudoglobosa* als voorkomend in *The Journal of the Cactus and Succulent Society of America*, vol. I, n°. 10, p. 188, en welke als volgt luidt: „Planten volkomen van dorens of oude bloemstelen verstoken, stammetjes bolvormig-cylindervormig, en van een zeer gedrongen habitus”. — In haar geheele voorkomen was deze plant zoo absoluut anders dan *E. pseudoglobosa*, die eenigszins doet denken aan een druiventros, waarbij de nieuwe takken zich als het ware voegen naar de beperkte ruimte, die voor hun ontwikkeling beschikbaar is, alzoo een massieven, gedrongen bundel vormen.

Afwijkend van die van *E. pseudoglobosa* zijn de takken of stammetjes van *E. Frickiana* meer langgerekt en bereiken een lengte van 2 1/2—5 c.M. Gezien het feit, dat de orig. plant mij gezonden is zooals men ze had aangetroffen op haar natuurlijke groeiplaats, kan er hier van een ontaarding, een uit de krachten groeien tengevolge der cultuur geen sprake zijn. Bovendien werd door geslachtelijke vermenigvuldiging duidelijk aangetoond, dat deze groeivorm van een blijvend karakter is; in stede van compact is de groeiwijze dezer plant los, open en bossig, waarbij voldoende ruimte opengelaten wordt voor de ontwikkeling van nieuwe stammetjes zoo op de hierbij gereproduceerde photo duidelijk uitkomt. De eenige werkelijke overeenkomst met *E. pseudoglobosa*, die ik heb kunnen vaststellen, is de ondergrondse knolvormige wortelstok.

Het is wel zeer verwonderlijk, dat èn mevr. Ferguson èn mevr. van der Bijl deze plant voor *E. pseudoglobosa* hielden en de zoo afwijkende kenmerken of geheel over het hoofd hebben gezien of er geen bijzondere waarde aan hebben gehecht.

Na in de *Flora Capensis* tevergeefs naar eenige aanwijzing omtrent de identiteit dezer plant gezocht te hebben, zond ik een stek ter identificatie aan den heer N. E. Brown te Kew. Engeland, waarbij ik als mijn meening te kennen gaf, dat we hier vermoedelijk met een nieuwe soort te doen hadden.

G. A. FRICK,

Los Angeles, Calif.

(Vertaling: M. K.)

DE RIJKBLOEIENDE BASTAARD.

Den vorigen nazomer werd mij door den tuinbaas eener groote buitenplaats een eigenaardig rozetje ter determineering toegezonden. De kleverig aanvoelende langwerpige bladeren vertoonden naast talrijke overlansche roode strepen en spikkels ook donkergroene, zoogenaamde ademhalingspletten.

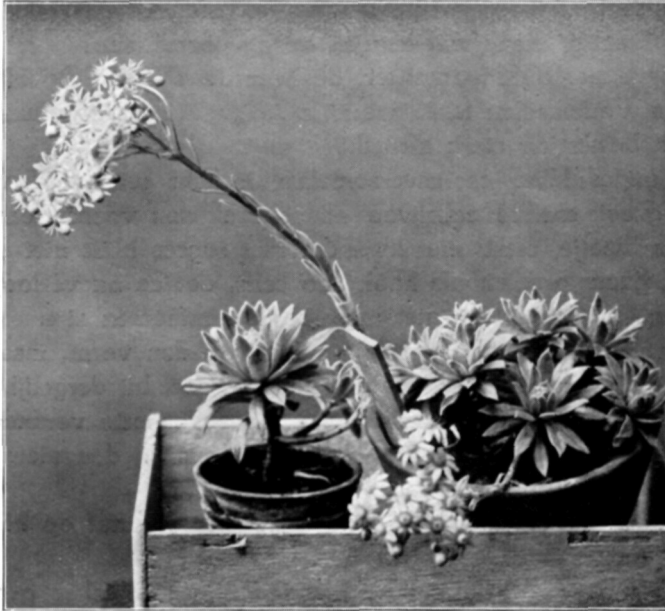
Ik kon het plantje nergens thuis brengen, had het van te voren ook nimmer gezien, en kon er evenzoo geen enkele afbeelding van vinden, hoewel ik op dit gebied nog al aardig gesorteerd ben.

In een potje gezet bewortelde het spoedig en maakte niet lang daarna zelfs nieuwe zijtakjes, alle in een soortgelijk rozetje eindigend. Was mijn eerste gedachte, dat het een Kaapsche *Sempervivum* of *Aeonium* moest zijn, later begon ik dit te betwijfelen, dacht nu eens aan een *Saxifraga*, dan weer aan een *Mesembrianthemum*. Totdat zich dit voorjaar teekenen van bloei begonnen te vertoonen. Nu zou ik dan toch in de eerste plaats gewaar kunnen worden tot welke familie het plantje behoorde. De soortbepaling kwam dan vrij zeker ook wel terecht.

Reeds bij de ontwikkeling van den bloemstengel en de vorming der bloeiwijze kwam ik tot de conclusie, dat mijn eerste gedachte de juiste moest zijn. En toen de goudgele bloempjes zich openden, was met behulp van Alwin Berger's mooie „Crassulaceae" heel spoedig uitgemaakt, dat de naam der onderhavige plant *Aeonium floribundum* Berger was. Berger teekent hierbij aan: „*Aeonium floribundum* Berger (*Ae. caespitosum* X *spathulatum* Praeger = *Sempervivum ciliare hybridum* Haw. = *Aeonium barbatum* Webb. et Berth.) is een in de cultuur ontstane, tegenwoordig nog dikwijls gekweekte, goed groeiende en rijkbloeiende bastaard. Bladeren met rondachtige, witte, parelvormige tanden gewimperd."

Langer dan een maand heeft de tamelijk groote, schermvormige

bloeiwijze nu al met haar goudgele bloemen geschitterd. En nu beginnen zich terzijde van de later gevormde rozetjes weer nieuwe bloeiwijzen te ontwikkelen, zoodat wij nog eens een paar maanden van deze rijkbloeiende bastaard kunnen genieten. De naam *floribundum*, d. i. de veelbloemige. de rijkbloeiende, haar door Berger

Aeonium floribundum. Berger.

gegeven, draagt zij met het volste recht, hoewel zij in de prijs-couranten nog als *Aeonium barbatum* Webb. wordt aangeboden. Door haar gemakkelijke kweekwijze, mooie groei en rijken bloei is het een plantje dat alle aanbeveling verdient. Vooral voor pasbeginnende liefhebbers met weinig ruimte, die graag spoedig in het bezit van een bloeiende plant willen zijn.

G. D. D.

MOETEN WE ONZE SUKKULENTEN BEMESTEN?

In het Cactus-nummer van Gooisch Buitenleven (Febr.), Uitgever A. J. Herwig. Bussum, dat mij en vermoedelijk wel meer van onze leden — ter kennismaking werd gezonden staat een advertentie voor Pokon en een artikelje over „het gebruik van kunstmest“.

Daarin lees ik:

„Een bloemist uit Bilthoven, die Pokon verkoopt, zei mij de vorige week: Pokon wekt sterk de liefhebberij voor planten op. Een dame kwam hier en vertelde, dat zij reeds jaren 20 cacteeën heeft, die ze nooit in bloei heeft kunnen krijgen. Nu ze Pokon gebruikt, heeft ze er 6 in bloei staan”.

't Is prachtig, maar wat zeggen onze voormannen?

Ik begin met onze voorzitter, de heer de Ringh. Op bldz. 60 van zijn Vademecum lezen we: „....., reden waarom ik dan ook bemesting sterk afraad.

Een ongeduldige cactusverzamelaar is licht geneigd den langzamen groei toe te schrijven aan gebrek aan voedsel en vindt dan een beetje mest niet kwaad. Het succes blijft niet uit, de planten gaan groeien als kool, zoo zelfs, dat ze na verloop van tijd geheel misvormd en niet meer te determineeren zijn.

Niet alleen heeft bemesting invloed op den vorm, maar ook op de bedooring. Het is voorgekomen, dat, bij dergelijke vetgemeste planten, de doorns van kleur en grootte veranderden, de witte haren van sommige planten reeds bij den nieuwgroei vergrauwden”.

In „Vetplanten door J. M. v. d. Houten” staat op bldz. 24 het volgende:

„Oudere planten hoeft men niet ieder jaar verschen grond te geven. Als het grondmengsel goed was, vinden ze daar voor jaren genoeg voedsel in. Mest is overbodig en voor kamerplanten ook niet gewenscht. Alleen kan men zoo nu en dan een weinig guano geven, opgelost in water, daar dit den bloei schijnt te bevorderen”.

Verbeek Wolthuys schrijft op bldz. 7 van zijn „De Vetplanten”:

Mesten doen wij de Succulenten niet; door de planten in de eerste jaren ieder jaar over te planten in verschen grond is dat niet noodig, bij oudere exemplaren is het zelfs voldoende, als men om de 2 a 3 jaar verpot; doch ook daarom mesten wij niet, omdat die Vetplanten, die het niet hindert, er te veel de natuurlijke groeiwijze door verliezen, zoodat de eigenaardigheden, waarom wij ze kweeken, verloren gaan”.

In „Cactussen” zegt dezelfde schrijver op blz. 11:

„Versche mest voege men niet aan de aarde toe, daar deze, voor vrijwel alle soorten, meer schadelijk dan goed is, doch men

zorge, dat de gebruikte grond steeds voldoende voedzaam en niet verzuurd zij. dan kan de heele kwestie van al of niet bemesten buiten beschouwing blijven".

Ten slotte nog een aanhaling uit het verslag van de lezing van de heer Romeijn, hortulanus te Utrecht, voor de Kring 's Gravenhage. Zie blz. 17 van deze jaargang. Daar staat:

„Mest hebben de meeste cactussen niet noodig, bladcactussen maken hierop eene uitzondering. Enkele andere soorten kan men in den zomer om de zes of zeven weken gieten met chilisalpeter en superfosfaat (1 gram op 1 L. water), doch alleen goed groeiende gezonde planten moet men daarvoor uitkiezen. Men mag nooit een plant mesten, die niet aan den groei is".

Wat onze redacteur, de heer Duursma, in zijn beide boeken zegt, kan ik niet naslaan. Die boeken zijn meer uitgeleend dan thuis. Hij kan hier echter, zo hij het nodig acht, zijn mening nog wel onder zetten 1).

Is er nog iemand onder onze leden, die ondervinding op dit punt heeft, dat hij spreke!

D. b. T.

B. TH. K.

Naschrift: Gezien de resultaten welke wij zoo hier en daar met het gebruik van bloemenmest bij succulenten hebben waargenomen, geven wij onze liefhebbers in ernstige overweging hun planten geen bloemenmest te geven, ook al worden de resultaten nog zoo aantrekkelijk voorgesteld. Men houde zich liever aan de bovengenoemde uittreksels der verschillende handboeken.

RED.

1) Op bladz. 31 van „Onze Cactussen" hebben wij geschreven: Behalve groote Phyllocactussen, welke in den zomer elke veertien dagen een weinig slappe gier mogen hebben, geven wij de Cactussen liever geen opzettelijke bemesting. Oogenschtijnlijk geeft het wel goede resultaten, de planten groeien echter veel te ijl en te waterig op, waardoor zij veel slechter den winter zijn door te krijgen. Hoe langzamer in zekeren zin de groei is, des te steviger wordt de plant, des te beter is ze te overwinteren en des te beter behoudt ze haar karakteristiek uiterlijk. Kunstmest moet derhalve geheel achterwege blijven, alleen kan het zijn nut hebben voor de Echinopsissen, Echinocactussen en Mamillaria's een weinig superfosfaat door het aardmengsel te werken, om de bloeibaarheid te verhoogen. Het zich hierin bevindende fosforzuur toch komt ook in vrij groote hoeveelheden voor in de vruchtbare teellaag, welke ontstaat door de vermenging van het zand met de tengevolge van de verschillende weersinvloeden, (regen en zon, afkoeling en hitte), afgebrokkelde en verweerde vulcanische gesteenten, waarmee een groot deel der Cactusgebieden bedekt is.

G. D. D.

ROTPARTIJ TE KAAPSTAD.

Uit het verslag van den Directeur van Parken en Tuinen te Kaapstad (Annual Report 1929) stippen we enkele punten aan, die voor ons succulenteliefhebbers van belang zijn. In de Municipal Gardens (Stedelijken Plantentuin) is de rotspartij eens goed onderhanden genomen. De ongeschikte granietblokken, waarmede men vroeger werkte, zijn bij gedeelten verwijderd en vervangen door goed verweerde zandsteenbrokken van den Tafelberg. Dit materiaal laat zich prachtig verwerken en is voor den

*Rotspartij in de Municipal Gardens
Kaapstad.*

plantengroei veel beter geschikt, daar het gemakkelijker uiteenvalt en dan rijk aan plantenvoedende stoffen is, wat van graniet niet gezegd kan worden. Hierin nu zijn de laatste jaren uitgeplant een keurcollectie van Zuid-Afrikaansche planten, de meeste speciaal voor dit doel op hun natuurlijke standplaatsen ingezameld en zoo vindt men er dan een uitgebreide verzameling Aloë's, Mesembrianthemums, Lithops, Haworthia's, Gasteria's, Cotyledons, Crassula's, Rochea's. Kleinia's, Stapelia's, Heurinia's, Argyroderma's

Faucaria's, Duvalia's, Rimaria's, Anacampseros, Gibbaeums, Euphorbia's en nog veel meer. Deze nieuwe aanplantingen trekken zeer de aandacht van het publiek en hoewel men in Kirstenbosch de gansche flora van Zuid-Afrika tamelijk wel compleet bijeen vindt, is deze speciale succulentencollectie voor de bezoekers en inwoners van Kaapstad zeer de moeite waard en wordt meermalen

*Municipal Gardens New Rockery
Kaapstad.*

met veel waardeering door landgenoot en vreemdeling van deze rotspartij gewag gemaakt.

We voegen een paar foto's ervan bij, waarop vooral het grillige gesteente goed uitkomt. Na eenige jaren zal alles nog beter aaneensluiten en de groeiwijze een volkomen natuurlijk voorkomen hebben.

V. D. H.

WOLLUIS.

Naast het kweken van cactussen doet ondergeteekende ook aan het kweken van kanarievogels. Nu had ik in de zomer van 1930

meer luizen dan wel kanaries geteeld, en toen ik dat zoo eens aan een kanariekwecker vertelde, zei deze: doe eens een druppel anijsolie in het badwater en je zal er geen last meer van hebben. Dat heb ik gedaan en na veertien dagen was er geen luis meer te zien. Toen dacht ik, zou dat niet iets zijn voor onze cactussen om de wolluis te weren. Ik heb een groote pot met Clivia's, die ook door de wolluis is aangetast en daar heb ik het eerst mede geprobeerd. Het gebruikte badwater van de vogels op de aarde gegoten en een paar dagen later zaten de doode wolluizen aan de stammen vast. In dezen tijd van het jaar wil ik mijn cactussen niet veel begieten en toen heb ik het fleschje anijsolie zonder kurk in het cactuskasje gezet en dit goed gesloten.

Na eenige dagen zaten ook daar de doode wolluizen aan de planten. De geheele kas ruikt nu wel naar anijs, maar de cactussen hebben er niet den minsten last van.

Nu ik er baat bij gevonden heb, kunnen onze leden, die in hun verzameling ook last van die lieve diertjes hebben, het anijsmiddel zonder schade eens proberen.

J. GOSSELING.

Dr. MARLOTH. †

De wetenschap en Zuid-Afrika in het bijzonder hebben een groot verlies geleden door het overlijden van den natuur- en scheikundige Dr. Marloth in de Kaapprovincie.

Dr. Rudolph Marloth was op 28 December 1855 te Lubben in Duitschland geboren, studeerde aan de universiteit van Berlijn in de natuurwetenschappen, vooral plant- en scheikunde. Hij kwam in 1883 naar Zuid-Afrika, dat hij zijn tweede vaderland maakte en wiens beroemdste plantkundige hij werd. Van Juni 1894 tot December 1904 gaf hij onderricht in plant- en scheikunde op Elsenburg en hij was vier jaren verbonden als professor aan het Victoria College te Stellenbosch, dat hem in 1922 den eeretitel van D.Sc. toekende. Hem werd in 1923 de Captain Scott-medaille van de Z.-A. Biologische Vereeniging verleend en op zijn 70sten verjaardag werd hij tot eeredid van deze vereeniging benoemd. Hij werd in 1927 aan de afdeeling plantkunde van het Unie-departement van Landbouw aangesteld met het doel om vergiftige planten van Zuid-Afrika te bestudeeren. Belangrijke werken heeft Dr. Marloth over de Zuid-Afrikaansche planten geschreven, waaraan hij een studie van 40 jaren had gewijd. Zijn voornaamste

werken waren: *Das Kaapland, Common Names of South African Plants. The Chemistry of South African Plants and Plant Products.*

Hij zette de kroon op zijn levenswerk door vier deelen te schrijven van zijn *Flora of South Africa*, waarvan drie verschenen zijn en waarvan het laatste deel juist ter perse is en dat hem gegeven was te voltooien.

Een groote schare van ministers, oud-ministers, geleerden en vrienden namen aan de begrafenis deel, waarbij in Duitsch, Afrikaansch en Engelsch werd gesproken, nadat in de Duitse kerk een lijkdienst was gehouden. De Duitse regeering was door haar consul te Kaapstad vertegenwoordigd.

N. R. C. 16 Juni '31.

„GROEN."

Barbados, — na een korte excursie aan land.

4 April 1930. O. b. s. s. Crynssen.

Mount Hillaby was bestormd. Mijn handen roken nog naar de petroleumzandsteen uit de Scotland-series en kleefden van het agavensap, toen het groote experiment begon.

Ik wilde trachten me een objectieve meening te vormen over de kleur van een agavenblad, uit de beoordeelingen van een aantal personen die ik als zuiver ortochromatisch had leeren kennen.

Met zorg vischte ik enkele wederstrevende bladstukken uit mijn zakken en stalde deze liefdevol uit op de tafel van het achterdek, welke plaats ik tot het houden van genoemde proefneming had uitgekozen. Na een korte inleiding, waarbij op groote wetenschappelijke waarde van deze bijeenkomst werd gewezen, konden we beginnen.

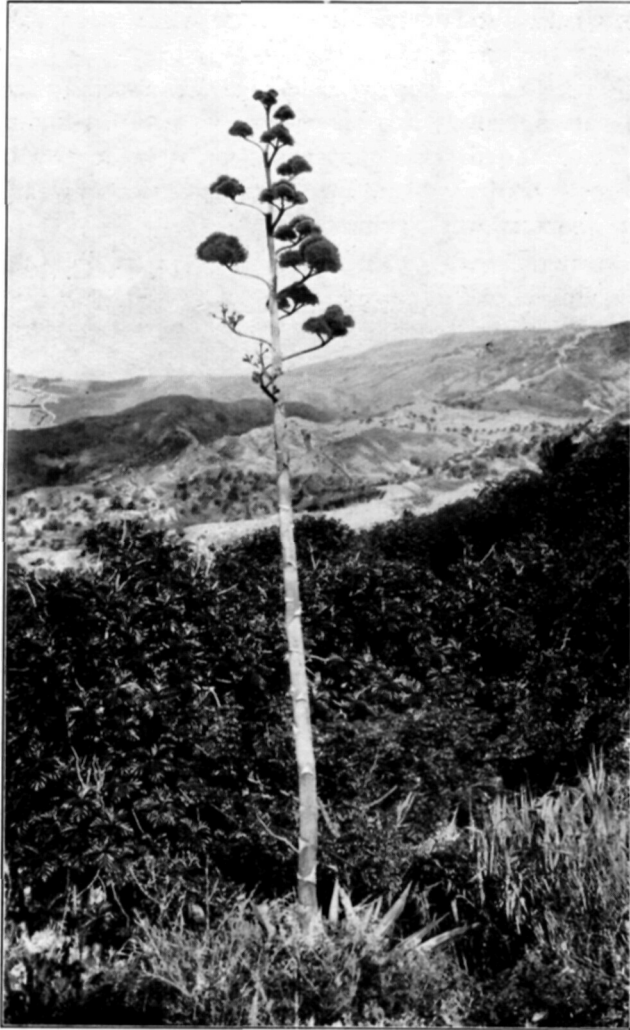
„Verrek", verbaasde zich Pip uit den grond van zijn hart, toen hij mijn bedoeling meende te begrijpen.

„Aan een dergelijk onwetenschappelijk arbitrair gedoe wensch ik niet mee te doen", verklaarde Mac heftig.

„Wat moet je weten, bij opvallend of bij doorvallend licht?" begon weer Pip, met duidelijk geologische gedachtengang, „dit is dikwijls iets geheel verschillends."

Ik verklaarde me voorloopig tevreden met opvallend licht. „Dan is het nog maar hoe je hem houdt. Kijk, nu is hij donker.

iets gelig, hier en daar wat blauw-groen, — nu veel lichter: grasgroen, sommige vlekken met typisch blauwgroene weerschijn. Geel zit er ook nog in."

Eenzame *maypole* aan de noordhelling van de Mount Hillaby te Barbados, op ren hoogte van bijna 300 meter.

Dit is *Agave barbadensis* Trelease, maar met een afwijkende bewapening, waarbij de stekels van den bladrand geheel of gedeeltelijk ontbreken. Ook de pluim van de bloeiwijze is korter dan gewoonlijk.

Op den achtergrond veel *Ariocarpus*, de broodvruchtboom.

4 April 1930.

„Grasgroen", verklaarde de Prof. die temidden van zijn zoo-
veelste wandelrondje was aangehouden en bij de tafel gebracht.
„Grasgroen. Niets meer en niets minder."

„Jonggrasgroen", vond Huugje, „de binnenkant iets lichter met
gelen weerschijn. Bovendien is dit eene blad veel donkerder dan
het andere." — „In ieder geval niet egaal", zei Mac, die weer
was bijgedraaid, — „lichtgroen met gelige banen en plekken in
overlangsche richting loopend, met hier en daar vlekken van
blauwig weerschijn. — Definieer haar als: rood-blauw of licht
gelig blauw-groen, het is alleen zoo naar dat niemand dan weet
wat je er mee bedoelt."

Dit was nummer één.

Toen nummer twee in het middelpunt van de belangstelling
was gebracht, moest nogmaals op ernst worden aangedrongen.

„Licht-blauwgroen" was het professorale oordeel, — „hoofd-
zakelijk groen." — „Middel-donkergroen" zeiden Jop en Pip
tegelijk. „Blauwig naar de kanten" merkte Huugje op; „de achter-
kant een beetje lichter. Verder ondefinieerbaar." Met dit laatste
waren we het allen eens, zoodat nummer drie ter tafel kwam.

Symptomen van ongeduld die duidelijker werden, moesten op
tactische wijze worden onderdrukt.

„Donker-grasgroen", met flauwe geel-groene banen."

„Zet hier frisch bij" vond Jop, in tegenstelling met de vorige
met zijn uitgesproken matte kleur." — „Buitenkant licht-grasgroen
met vage, iets lichtere banen".

„Emeraldgreen" klonk plotseling een Iersch accent. „Eerste
jaarsgroen", zei Mac grinnekend. „Keukendeurengroen dat ze
voor buitenhuizen gebruiken" verklaarde Jop met overtuiging.
„Een ondefinieerbare donkergroene rotkleur" kreet Pipje in wanhoop.

Daarna was er geen verstandig woord meer uit ze te krijgen;
men begon baldadig te worden.

De gong bracht redding.

P. HUMMELINCK.

DE ANECDOTE VAN OPUNTIA LEUGENSIS.

Op de laatst te Utrecht gehouden bijeenkomst der Ned. Succu-
lentenvereniging werd de volgende cactusanecdote verteld.:

Heel lang geleden, toen de Utrechtsche Hortus pas bestond,
beging een jonge poorter de snoode overdaad een stek weg te

nemen van een Schijfactus of *Opuntia*, een soort, die toen pas in Amerika ontdekt was en waarvan de Hortus door bemiddeling van den Spaanschen gezant een exemplaar gekregen had. De jongeman werd echter op heeterdaad betrapt en volgens het gebruik dier tijden in den kerker geworpen, ter plaatse, waar zich thans den Raadskelder bevindt. Slechts een enkele zonnestraal viel door een klein gestralied venster naar binnen en daar sloot men den dief op om zijn vonnis af te wachten. Zooals wel meer gebeurde, vergat men het geheele geval en alleen de cipier had er na jaren nog heugenis van. Dit bleek op de volgende wijze. Een student in de medicijnen had een geraamte nodig om zijn kennis van de botten wat op te frisschen en wendde zich tot alle daarvoor in aanmerking komende kanalen, zooals doodgravers, beulen, enz. Zoo kwam hij eindelijk bij den cipier der kerker terecht en deze herinnerde zich dat hij dertien jaar geleden eens iemand had opgesloten voor een cactusdiefstal en er verder nooit meer iets van had gehoord. Vol hoop begaven beiden zich naar de bewuste afdeeling, de een met het oog op de fooi, de ander op het gave skelet en nadat het roestige slot langen tijd weerstand geboden had, opende zich de deur van het onderaardsch gewelf. Wie schetst hun verbazing, toen ze daar gezond en wel een man op middelbaren leeftijd aantreffen met een lange baard en een eenigszins geposeerd buikje. Wat was er gebeurd om dit wonder tot stand te brengen? Men had namelijk vergeten den gevangene voor zijn opsluiting te fouilleeren. Deze had de cactusschijf geplant tusschen de steenen, juist waar dagelijks de zonnestraal naar binnen viel. Iedere dag had de plant een nieuwe sappige schijf gemaakt en deze sterkte hem al dien tijd niet alleen tot voedsel, maar ook tot drank. Het spreekt vanzelf, dat deze geschiedenis, toen zij ruchtbaar werd, veel opzien baarde. De man werd onmiddellijk in vrijheid gesteld. Van de borstelige doornen, die hij al die jaren bewaard had, begon hij een borstelfabriek en stierf later als een algemeen geacht ingezetene der stad Utrecht. Men zegt, dat deze Schijfactus nog steeds in den Hortus gekweekt wordt en dat men haar, ter eere van de wonderlijke historie, die er aan verbonden is, den naam heeft gegeven van *Opuntia leugensis*.

BLOEIENDE SUCCULENTEN.

Wij leven thans weer in den gelukkigen tijd, dat verscheidene Cactussen en andere vetplanten ons weer met haar bloemen verblijden. Dit is een mooie gelegenheid om ook eens aan het maken van foto's te denken. Vooral wanneer het minder algemeen voorkomende soorten of typische afwijkingen in den bloei betreft, is het van groot belang, zoo iets op de gevoelige plaat vast te leggen. Voor den eigenaar der plant is de goed geslaagde foto een aangename herinnering, maar bovendien kan men al onze leden in de vreugde doen deelen, wanneer men ons een afdruk der foto toezendt, zoo mogelijk met vermelding van eenige bijzonderheden. Wij zullen dan wel zorgen, dat een en ander een goede plaats in ons orgaan krijgt. G. D. D.

UIT DE AFDEELINGEN.

Kring Amsterdam.

Lustrumivergadering op 19 Juni.

In de groote collegezaal van den Hortus Botanicus die met haar 170 zitplaatsen geheel gevuld was, herdacht de Kring Amsterdam op Vrijdag 19 Juni het volbrengen van haar 1e Lustrum.

Met haar talrijk publiek — dat niet alleen bestond uit leden van den Kring en van de Ned. Ver. v. Vetplantenverzamelaars, doch tevens uit leden van de Nederlandsche Natuur Historische Vereeniging en de Maatschappij voor Tuinbouw- en Plantkunde — en met de rijke keuze van planten uit den Hortus die door de voordrachtgever als demonstratiemateriaal waren uitgesteld bood de zaal een prettigen aanblik. Ook de ruime hal van het gebouw stond in het teeken van de lustrumviering: op 7 tafels waren hier een groot aantal cactussen opgesteld, door verschillende leden uit hunne verzamelingen bijeengebracht terwijl op 2 tafels verspreid lag een eigenaardige collectie caricaturen en reclame teekeningen, waarin de cactus als motief gebruikt was.

De Voorzitter Dr. Claeys begon zijn toespraak met het uiten van den dank van het Kringbestuur aan allen die in eenigerlei vorm tot het succes van den avond hadden bijgedragen: College van Burgemeester en Wethouders die het gebruik van de zaal hadden toegestaan. Prof. Stomps, die door zijn gunstig advies deze toestemming had mogelijk gemaakt, het Hoofdbestuur van de Ned. Ver. die een telegram van gelukwenschen had gezonden en de Voorzitter van dit Hoofdbestuur die bovendien de vergadering met zijn aanwezigheid vereerde, de kringbesturen den Haag en Haarlem die vertegenwoordigd waren, het eerste door zijn voorzitter, het tweede door een delegatie, de kringbesturen Utrecht en Groningen die schriftelijk hun gelukwenschen hadden gezonden, de besturen van Ned. Nat. His. Ver en van de Maatsch. van Tuinb. en Plantk. die zich eveneens officieel hadden doen vertegenwoordigen. En ten slotte de Heer A. J. van

Laren, die op zich genomen had om als spreker op te treden en tot wien de voorzitter hiervoor vriendelijke woorden richtte.

Na een schets van de omstandigheden waaronder de kring werd opgericht en van de wederwaardigheden welke hij gedurende de vijf jaren van zijn bestaan had doorgemaakt zette de voorzitter uiteen om welke redenen aan dezen vorm van vieren de voorkeur was gegeven. Naast het feit, dat het bestuur aldus het genoegen had aan zijn genoodigden een lezing van den Heer v. Laren aan te bieden, bestond de voornaamste reden hierin dat de herdenking van het volbrengen van dezen „vijf jaren van bescheiden pogingen op het gebied van de cacteënkunde" op deze wijze kon geschieden op dezelfde plaats waar eenmaal Linnaeus had gewerkt. Linnaeus, de groote hervormer op het gebied van de plantennomenklatuur had immers onder de 7300 soorten welke in zijn hoofdstuk behandeld werden, ook een plaats geschonken aan de cactussen voor zoover die in zijn tijd bekend waren (1753), waarvan hij 24 soorten beschreef.

Op deze plaats moet hij ongetwijfeld zijn systemen in het hoofd hebben rondgedragen en verder hebben uitgewerkt. En het kon niet anders of dit feit moest aan de herdenking een bijzondere wijding verleen.

De Heer de Ringh en Verbeek Wolthuys brachten hierna de gelukwenschen over respec. van het Hoofdbestuur en Kring den Haag. Aanknoopend aan een pasage van de toespraak van den Voorzitter waarin deze had betreurd dat er onder de Amsterdamsche leden van Succulenta nog 70 zijn, die niet bij den kring zijn aangesloten en waarin hij de hoop had uitgesproken dat een groot aantal onder hen van deze gelegenheid gebruik zouden willen maken, om toe te treden, richtte de Heer Verbeek Wolthuys een ernstige opwekking tot de aanwezigen met het gevolg dat zich enkele nieuwe leden opgaven.

Hierna was het woord aan den Heer van Laren, Hortulanus over het onderwerp: „de cactussen in het licht der hedendaagsche wetenschap."

Het is niet mogelijk om in het kort bestek dat voor dit verslag beschikbaar is den inhoud dezer lezing volledig weer te geven. Wij moeten ons dus tot enkele hoofdzaken beperken.

De Heer van Laren had de ruime collegetafel geheel gevuld met een groote hoeveelheid cactussen overzichtig gerangschikt volgens de graad van vormontwikkeling: van de Peireskia's tot de hoog ontwikkelde Neomamillaria's. Aan de hand van deze verzameling en van duidelijke kaarten van Noord- en Zuid-Amerika gaf spreker een overzicht van de verbreiding der verschillende geslachten, hierbij verband leggend tusschen de aardrijkskundige en climatologische gesteldheid, de verschillende streken en de bouw der plant. Doordat van cactussen geen fossielen bekend zijn is omtrent de afkomst dezer planten niets met zekerheid te zeggen. Alleen mag men wel aannemen dat hun voorouders tropische planten moeten zijn geweest van een groeiwijze als de ons vertrouwde loofgewassen en met een overeenkomst met de thans nog bekende Peireskia's waarvan het grootste aantal soorten in Zuid-Amerika voorkomen.

In dit werelddeel vond men ook de andere meest eenvoudig ontwikkelde vormen, zoodat als zeker is aan te nemen dat de oorsprong van het cactussen geslacht in het Zuiden is te zoeken.

Naar het Noorden toe treft men steeds verder ontwikkelde vormen aan tot men in Mexico het culminatiepunt van vormontwikkeling heeft bereikt. Mexico bezit een ware schat van allerhande soorten.

Nader hierop ingaande voert spreker vanzelf het probleem aan van de Nomenclatuur. Spreker toont zich een warm voorstander van Britton en Rose die inplaats van het beperkt aantal geslachten dat door Schumann was voorgesteld de planten verdeelt in 12 geslachten met ruim 1200 soorten, hetwelk veel overzichtelijker is dan het vroegere stelsel. Berger heeft zich in hoofdzaak aan de nieuwe in-deeling aangesloten, maar toch enkele wijzigingen voorgesteld die verschillende nieuwe gezichtspunten hebben geopend.

Na de pauze die gebruikt werd voor het bezichtigen van de uitgestalde planten vertoonde de Heer van Laren nog een 60 tal zeer mooie lantaarnplaatjes toegelicht met eenige duidelijke bijzonderheden. De geheele lezing die voorgedragen was met gloed en overtuiging genoot een welverdiende bijval.

Bij het sluiten der vergadering sprak de voorzitter den wensch uit dat de kring alle aanwezigen wederom zou mogen vereenigd zien binnen vijf jaar bij het vieren van zijn 2de lustrum.

Amsterdam.

H. WITTE, *Secretaris*.

Tel. 80422.

Kring Amsterdam.

Vergadering van den kring op Vrijdag 10 Juli 8 uur in gebouw Koningin Wilhelmina, Prinsengracht 1015.

Herdenking Lustrum in intiemen kring.

Amsterdam.

H. WITTE, *Secretaris*.

Tel. 80422.

Kring Groningen en Omstreken.

Verslag gehouden vergadering op 9 Juni '31, 's avonds 8 uur in 't Victoria Hotel te Groningen.

Deze zeer drukbezochte vergadering wordt te ongeveer half negen met een hartelijk woord van dank voor de zoo talrijke opkomst door den Voorzitter geopend, en gaf het woord aan den Secretaris tot het voorlezen der notulen. Na voorlezing notulen en het afwerken der ingekomen stukken, deelde de Voorzitter mede, dat er van den Heer van den Houten, Lid van ons Hoofdbestuur, een pakket met Succulenten was ontvangen, welke hedenavond gratis verloot zullen worden, terwijl door den Heer v. d. Spoel een *Echinopsis Eyriesii* en door den Heer Feenstra een *Echinocereus-Berlandierii* werden geschonken, welke beide planten tegen betaling van 10 cent per lot ten bate van de kas verloot zullen worden, terwijl Dr. Zeven nog wat *Melocactus Communis*zaad ten geschenke gaf welke aan de gratisverlooting zal worden toegevoegd. Aan al deze milde schenkers een woord van hartelijken dank. Tot deelname aan de te houden tentoonstelling, waartoe in beginsel op de vorige vergadering was besloten, werd na een nadere uiteenzetting door den Voorzitter definitief besloten, welke nu zal worden gehouden op 3, 4 en 5 Juli a.s. in het Huis de Beurs te Groningen. Als Juri-Leden tot keuring onzer florakinderen zullen worden aangezocht de Heeren G. D. Duursma, Redacteur van ons Maandblad *Succulenta*, en Robertus, eerste tuinman in den Hortus te Groningen. Een ingediend voorstel, tot het doen vaststellen van een andere vergaderingsdag werd zoo goed als met algemeene stemmen verworpen, terwijl op voorstel van bestuur, tot het houden van een Excursie na wat gezellig heen en weer gepraat staande de vergadering werd

besloten, en wel op Zaterdag 20 Juni a.s. per trein naar het Rengerspark te Leeuwarden, terwijl de Heer G. D. Duursma zal worden aangezocht ons als gids van dienst te willen zijn. Hierna volgde de verloting, welke als gewoonlijk weer een gunstig onthaal vond. doch alvorens hiertoe kon worden overgegaan moesten door den Secretaris eerst nog drie nieuwe leden voor de Ned. Vereeniging en vijf voor den Kring worden ingeschreven daar ook deze gaarne aan de verloting wilden deelnemen. Hierdoor is de Kring Groningen en Omstreken in een zoon korten tijd de veertig leden gepasseerd, moge dit spoedig de vijftig zijn. Na de pauze, waarin de ruilbeurs plaats vond, werd op voorstel van 't Bestuur 'nog besloten den Heer Robertus uit te noodigen om op onze eerstvolgende vergadering aanwezig te willen zijn. om de planten welke nog in onze verzamelingen zonder naam voorkomen, voor zoover mogelijk onder naam te brengen. Verder deelde de Voorzitter mede, dat op de laatste Dinsdag in Mei j.l. op de markt aanwezig was geweest een koopman met een groote partij prachtige importplanten, welke hij tegen buitengewoon lage prijzen verkocht, waarvan gelukkig nog enkele leden hebben kunnen profiteeren. Na deze mededeeling deelde Dr. Zeven uit Muntendam nog mede dat hij van bedoelden Kweeker de collectie van 10 prachtige bloeibare importplanten voor f7.50. waarmede hij in Succulenta adverteert, had ontvangen en dat het dan ook werkelijk prachtige planten waren, terwijl er tevens één bloeide, en allen ook al goed beworteld waren. Niets meer aan de orde zijnde werd deze buitengewoon gezellige vergadering te ongeveer half twaalf door den Voorzitter gesloten.

De Secretaris.

J. FOKKINGA.

Een enkel woord tot de niet-Leden van den Kring Groningen en Omstreken. Uit de Stad en Provincie Groningen.

Leden der Ned. Ver. van Vetpl.verzamelaars „Succulenta" uit de Stad en Provincie Groningen, nog geen lid der Kring zijnde, laten de verslagen van de gehouden vergaderingen ook voor U het bewijs zijn. dat het lid van den Kring zijn ook voor U van groot belang is. Geeft U dus nog heden op bij den Secretaris J. Fokkinga, Buiten Damsterdiep 98. Groningen, welke U gaarne alle gewenschte inlichting verstrekt.

De Secretaris.

Kring Groningen en Omstreken.

Vergadering op Dinsdag 14 Juli des 's avonds acht uur in 't Victoria Hotel te Groningen.

Agenda.

1. Opening door den Voorzitter.
2. Voorlezen notulen.
3. Ingekomen stukken.
4. Voor zoover mogelijk onder naam brengen van onze naamlooze planten door den Heer Robertus, eerste tuinman in den Hortus te Groningen.
5. Korte bespreking over de gehouden Excursie.
6. Ruilbeurs.
7. Rondvraag.
8. Sluiting.

Verzoeken zooveel mogelijk uw naamlooze planten en ruilmateriaal mede te brengen.

HET BESTUUR.

Kring Haarlem en Omstreken.

Excursie op Zondag 12 Juli naar de Stadskwekerij aan de Kleverlaan. Verzamelen 's morgens 9.45 uur voor den hoofdingang der kwekerij. Kleverlaan. Voor deskundige leiding zal worden gezorgd. Deze excursie is door de Directie der Gemeente Plantsoenen toegestaan onder de bepaling, dat het aantal deelnemers hoogstens uit 30 personen mag bestaan. Waar nu de kans bestaat, dat er meer dan 30 belangstellenden zullen komen, worden de leden verzocht, zich ter deelneming aan deze excursie vóór 9 Juli op te geven aan één der volgende adressen: Mevr. Schreuder, Garenkokerskade 53: den Heer v. d. Bilt, Garenkokerskade 28 en den Heer v. Essen. Joh. Verhulstweg 34, Bloemendaal post Santpoort. Mocht het aantal deelnemers de 30 overschrijden, dan zal getracht worden op één der volgende Zondagen in Juli nogmaals met een groep toegang te verkrijgen. De liefhebbers, die zich vóór 9 Juli aangemeld hebben en die vóór 11 Juli 's middags 4 uur geen bericht namens het kringbestuur hebben ontvangen, gaan op 12 Juli mee ter excursie.

W. J. VAN ESSEN. *Secretaris.*

MUTATIES LEDENLIJST.

ADRESWIJZIGINGEN.

- R. Clarté, Amsterdam Z., v/h. Euterpestraat 157, thans Botticellistraat.
 J. J. Keijzer, Amsterdam W., v/h. Kanaalstraat 171. thans Admiraal de Ruijterweg 363m.
 R. H. van Elewout, v/h. Rijswijk, Broekslootkade 74, thans Delft, Voorstraat 1.
 J. de Bruin. Dordrecht, v/h. Violenstraat 8. thans Billitonstraat.
 D. M. de Zwaan, v/h. Wassenaar. Backershagenlaan 7, thans 's-Gravenhage, Vondelstraat 208.
 M. C. J. Stuy, Haarlem, v/h. Acaciastraat 47, thans Thuroopstraat 26.
 H. A. Wijkhuizen. Haarlem, thans Zijlweg 4 rood (in pl. van 20).
 Mevr. J. J. van Tussenbroek-Hulst, v h. Utrecht, „de Wiekslag". Park Oog in al. thans Binnen-Kaag (post Abbenes). „de Wiekslag".
 G. J. Munnik. v/h. 's-Gravenhage, Deimanstraat 56, thans Rijswijk (Z.-H.), Koninginnelaan 72.
 H. H. Schröder. Utrecht, v/h. Bleijenburgstraat 8, thans Buys Ballotstraat 42.
 J. A. Gentil. v/h. 's-Gravenhage, Schoutenstraat 40, thans Voorburg, v. d. Wateringenlaan 149.
 Mevr. Vrijlandt-Bach, v/h. Leusden (post Hamersveld), thans Voorburg. Laan v. Nieuw Oosteinde.
 H. Rietberg, Wageningen. thans Lawicksche Allée 14 (in pl. van 33).
 Mej. T. Schilthuis, v/h. Wormerveer, Wandelweg 29. thans Zaandam, Govert **Flinckstraat 18.**

Bedankt.

- P. Dijkstra, Amsterdam, Valeriusstraat 90b.
 Mevr. Dr. S. B. de Groot, 's-Gravenhage, Louise de Colignyplein 11.
 Mevr. J. Harting-Tiggelaar, Heemstede, Molenaerplein 2.
 Mevr. H. M. van de Ven-Meissner, „Larixbosch". Schalkhaar bij Deventer.
 A. V. E. Pohl. Tiel.

Overleden.

L. K. de Jong, Hardegarijp (Fr.).

Onbestelbaar adres.

A. H. Backhuijs, Amsterdam, v/h. Pieter Baststraat 24 belétage.

NIEUWE LEDEN.

N. J. Cramer, Amsterdam, Z., Frans v. Mierisstraat 29^{II}.

F. H. van Lingen, Amsterdam C., Zeeburgerstraat 8.

A. Weissman, Amsterdam, Noorder Amstellaan 149 huis.

H. Arends, Enschede, Gronausche Voetpad 76.

Jhr. A. H. Gevers, 's-Gravenhage, Bezuidenhout 24a.

C. Vliet Vlieland, 's-Gravenhage, Cartesiusstraat 38.

Mevr. M. van der Schans-Roelfsema, Groningen, Gelkingestraat 4 a.

Mej. T. Woortman, Groningen, Oostersingel 21 a.

Mej. L. van Kervel, Heemstede, Bronsteeweg 5.

J. Dovermann, Heerlen, Coriovallumstraat 16.

Mevr. W. Ubink-von Heming, Kampen, 3de Ebbingestraat 35.

S. Vermeer, De Lier (t Westland), Kikkerweg B 4.

E. Brouwer, Naaldwijk, Duiventorenstraat 22.

J. Veenstra, Rotterdam, Noordpolderstraat 33.

Gebr. Hazenberg, Kweekerij, Ludensweg, Winschoten.

J. Gruijs, Zaandam, Anna Paulownastraat 12.

Mevr. S. Hijmans-Schaap, Zantvoort, Zantvoortschelaan 123. Na 31 Juli echter:
Amsterdam Z., Valeriusstraat 75.

Buitenland.

Brooklyn Botanie Garden (Librarian Calvin W. Foss Esq.). 1000 Washington Ave, Brooklyn. N. Y (U.S.A.).

BIBLIOTHEEK.

Adres: Chr. de Ringh, van Ostadelaan 23, Hilversum.

BERICHT.

Daar ondergeteekende van 14 Juli—16 Augustus afwezig is, wordt men beleefd verzocht om gedurende dien tijd voor het Secretariaat bestemde correspondentie waar haast bij is aan den Heer Duursma, Achter de Hoven 114 bis, Leeuwarden, te richten.

M. C. KARSTEN.

VRAGENBUS.

Leden van Succulenta, met of zonder dame, die een vierdaagsche autotocht uit Utrecht naar Erfurt (Friedrich Haage) voor gezamenlijke rekening wenschen mede te maken, kunnen dienaangaande inlichtingen bekomen Leidscheweg 63, Utrecht. Data 1—4 Augustus.

RUILRUBRIEK.

Wie stuurt onderget. z. sp. m., in ruil voor een Mesem. Simbolusi = Mesem. simulans Bolusi wat stuifmeel of een paar rijpe meeldraden van Euph. Obesa ?

W. BRANDSMA,

Thesinge (Gr.).